

Engedelmeskedés Isten akaratának

"Hogy megismerjem őt, és az ő feltámadásának erejét, és az ő szenvedéseinek közösségét, az ő halálához hasonlóvá lévén." - Filippi 3:10.

Az isteni tekintélynek való engedelmesség fogalma azt a gondolatot hordozza, hogy az ember egy elfogadott normának vagy mintának engedelmeskedik. A Mennyei Atya akarata, hogy legyen egy isteni család, amelynek feje Krisztus Jézus, és az emberiségből megváltott egyénekből álló "kis nyáj", akik végül dicsőséget, dicsőséget és halhatatlanságot kapnak. (Lukács 12:32; Róma 2:7) Ennek az osztálynak a specifikációi a következők: "Mert akit előre megismert, azt el is predestinálta, hogy az ő Fiának képmásához hasonlóvá legyen, hogy ő legyen az elsőszülött a sok testvér között". Róma 8:29

Krisztus elkötelezett követői nagyra értékelik a Szentírás tanúságát arról, hogy az ilyen magas jutalomhoz vezető út az önmegtagadás, a kereszthordozás és a Mester nyomdokain való járás

folyamatát foglalja magában. Pál apostol ezzel kapcsolatban így fogalmaz: "Arra buzdítalak titeket, testvéreim, hogy Isten irgalmasságára való tekintettel testeteket élő áldozatként ajánljátok fel, szent és kedves a Istennek - ez az igazi és helyes istentiszteletetek. Ne alkalmazkodjatok e világ mintájához, hanem alakuljatok át elmétek megújulása által. Akkor képesek lesztek megvizsgálni és jóváhagyni, hogy mi Isten akarata - az Ő jó, kedves és tökéletes akarata. Róma 12:1,2

Hűség

A hűség sokban hasonlít a beletörődéshez. Az ember hűséges hűségét írja le egy másik személy iránt, szemben az ilyen személy iránti részleges szimpátiával. A hívők nem barátkozhatnak a világi szelleműekkel, és nem maradhatnak a Mennyei Atyának tetszőek. Teljesen alá kell vetniük magukat az Úrnak és az igazságosság elveinek. Krisztus Jézus azt mondta: "Az én országom nem e világból való". (János 18:36) Ez azt jelenti, hogy az igaz keresztények nem szövetkezhetnek ezzel a "jelenlegi gonosz világgal". (Galata 1:4) Ráadásul a velünk szemben álló erők gyakran a világosság angyalaiként jelennek meg, hogy megtévesszenek. 2 Korinthus 11:14

"A mi állampolgárságunk a mennyben van", és mi arra törekszünk, hogy bőséges bejárást biztosítsunk a mennyországba. (Filippi 3:20) Semmit sem nyerhetünk azzal, ha megalkuvó magatartást tanúsítunk a nagy Ellenfél bármelyik csábításával szemben. A királyok Királya iránti hűségnek önkéntesnek és teljesnek kell lennie. Mi megismertük Urunkat és Megváltónkat, és ennek az ismeretnek az alapján teljes bizalommal vagyunk az ő ügyének tisztességében. Hűségünknek teljesnek kell lennie, mert szeretjük Királyunkat és Kapitányunkat, és fájdalmat okoz nekünk a gondolat, hogy nem tetszünk neki és mennyei Atyánknak.

Bátorság

A bátorság szintén nagyon lényeges tulajdonsága azoknak, akik engedelmeskednek Istennek és az ő akaratának, de nem szabad, hogy önbizalomból fakadjon. Azok, akik felismerik saját gyengeségeiket, akkor lehetnek bátrak, ha bizalmukat a Mennyei Atyába vetik, és tőle várják a kegyelmet és erőt, hogy segítsen minden szükséghelyzetben. (Zsidók 4:16; Példabeszédek 3:5,6) Ha a keresztény Istenre és Krisztusra, az ő kapitányára tekint, és felismeri, hogy az ő erejük által válik erőssé, akkor valóban bátor lehet. Ézsaiás 26:3,4

Jó katonaként bízunk kell abban az ügyben, amiért harcolunk. (2Timóteus 2:1,3) A hitünknek és az ügy igazságosságába vetett bizalmunknak olyan teljesnek kell lennie, hogy minden erőnket és képességünket szabad akaratunkból, önfeláldozó erőfeszítéssel hívjuk elő, hogy együttműködjünk üdvösségünk kapitányával. (Zsidókhoz írt levél 2:10) Keresztény katonaként nem szabad, hogy mentális fenntartásaink legyenek azzal kapcsolatban, hogy helyes-e az, amit a vezetőnk kér tőlünk. Az Istenbe és Krisztusba vetett hitünknek olyan teljesnek kell lennie, hogy még ha nem is értjük mindig, hogy miért szólítanak fel bennünket bizonyos dolgok megtételére, mégis teljes bizalommal leszünk abban, hogy a mennyei bölcsesség vezet bennünket. Róma 8:28

E tanfolyam sikeres elvégzésének kulcsa az, hogy alávetjük magunkat a Mennyei Atya akaratának teljesítése érdekében. A Szentlélek befolyása, ahogyan az Isten Igéjének tanulmányozásán keresztül feltárul, minden Igazságra el fog vezetni bennünket, és ha hűségesen alkalmazzuk az életünkben, igaz jellemet fog eredményezni. János 16:13

Amilyen mértékben keresztényként egyre inkább "átalakulunk" Isten akarata szerint, az "igazság igéjének" megszentelő hatása lehetővé teszi számunkra a lelki fejlődést. (Róma 12:2; Jakab 1:18; János 17:17) Néha azonban mind belülről, mind kívülről nyomás nehezedhet ránk, hogy viselkedésünk vagy hitünk olyan normáknak feleljen meg, amelyek nem feltétlenül azt képviselik, amit mi Isten akaratának tekintünk, vagy amit mi a Szentírás tanításainak tartunk egy adott kérdésben. Nekünk, keresztényeknek egyénileg számot kell adnunk Istennek a gazdálkodásunkról. (Róma 14:12; 1Korinthus 4:2) Ezért nem feltétlenül attól kell vezérelve lennünk, hogy mások mit gondolnak, hanem magunkévá kell tennünk az Igazságot, és "mindent meg kell vizsgálnunk; tartsuk meg, ami jó", ahogyan a régi idők nemes bérmaiak tették. 1Thesszalonika 5:21; Cselekedetek 17:11

Előítélet Antiochiában

Ha a keresztény közösségen belüli gondolkodás vagy cselekvés konformizmusára irányuló befolyásokat vesszük figyelembe, vagy ha túlzott figyelmet fordítunk arra, hogy a hívőtársak hogyan látnak minket, akkor egy erőteljes lecke jut eszünkbe. A Galata 2:11-21-ben Pál elbeszél egy alkalmat, amikor meg kellett dorgálnia Péter apostolt,

június 2025

akit valószínűleg sok zsidó keresztény a legelső apostolnak tartott. Amikor Péter először érkezett Antióchiába, szabadon étkezett a keresztény megtérőkkel, akik születésüktől fogva pogányok voltak. Ezt követően zsidó keresztények egy csoportja érkezett Jeruzsálemből látogatóba. Nyilvánvalóan még mindig ragaszkodtak a mózesi törvények különböző előírásaihoz, és amikor megérkeztek, Péter abbahagyta a pogány testvérekkel való közösséget, mert attól félt, hogy a viselkedéséről szóló hírek eljutnak Jeruzsálembe és az ottani zsidó testvérekhez.

Barnabás és mások követték Péter példáját. Péter jól tudta Kornéliusz megtérése kapcsán, hogy Isten "nem részrehajló". (Cselekedetek 10:34) Ezért tévedett, amikor megtagadta, hogy körülméletlen hívőkkel egyék, arra utalva, hogy a mózesi törvény a megszentelődés magasabb szintjét nyújtotta, mint a "hit igazsága". (Róm 4:13) Pál ennek megfelelően képmutatásért vádolta Pétert, rámutatva arra, hogy a zsidó keresztények a Krisztus megváltó áldozatába vetett hit alapján új rangot kaptak, és meghaltak a törvény számára. Ennek megfelelően, mivel a törvény senkit sem tudott megigazítani, a pogányokat sem szabadna alávetni. Galácia 2:14-21

Ha az egyház egy olyan Lélekkel született oszlopa, mint Péter, jogtalanul engedhetett a zsidó testvérek egy helytelen hitének befolyásának, és így nem engedett Isten világosan kinyilvánított akaratának, akkor nem lehetünk-e ma sebezhetőek mások véleményével szemben a közösségünkben? Az egyes gyülekezet, vagy eklézsia, amellyel közösségben lehetünk, egy nagyon különleges megállapodás, amelyet Mennyei Atyánk azért biztosított, hogy tápláljon és fejlesszen minket, miközben arra törekszünk, hogy elhívásunk és kiválasztottságunk biztos legyen. Közös tanulmányaink során nem csak a tanulmányozott dolog tényszerű tartalmát kell figyelembe vennünk, hanem az üzenet mögött álló szellemet is. Róma 2:28,29; 7:5,6.

Az 1János 3:14-ben például ezt olvassuk: "Tudjuk, hogy átmentünk a halálból az életre, mert szeretjük a testvéreket . Aki nem szereti testvérét, az a halálban marad". Az egymással való minden kapcsolatunkban ezt a szentíráshelyet biztosan szem előtt kell tartanunk. Mégis, mivel az Új Teremtésnek ezt a kincsét földi edényben hordozzuk, és mivel buzgón és buzgón szolgáljuk az Urat, teljesen nyilvánvaló, hogy időnként súrlódásokra adódik lehetőség, amikor esetleg másképp fejezzük ki magunkat, mint a testvériség

június 2025

egy másik tagja. (2Kor 5:17; 4:7) Lelkiismeretesen törekedjünk arra, hogy ne a test szerinti külsőségek alapján nézzük egymást, hanem higgyük és cselekedjünk annak tudatában, hogy ahogyan Isten elhívott minket, úgy talált más ékszereket is, akik ugyanúgy küzdenek testükkel, mint mi; és összpontosítsunk azokra a dolgokra, amelyek a szeretet szellemében összekötnék bennünket. 1Sámuel 16:7; 2Korinthus 10:7.

Keresztény szabadság

Az Isten akaratának való alázatos alávetettség szintén fontos a keresztény szabadság gyakorlása szempontjából az Igazság azon pontjaival kapcsolatban, amelyeket nem támaszt alá egy egyértelmű "így szól az Úr". Nem pusztá találgatásokba kell mindannyiunknak bocsátkoznunk, hanem ha valóban van olyan szentírás, amely bizonyítja mondanivalónkat, akkor annak elegendőnek kell lennie. Ha bizonyos esetekben a egy olyan gondolat hangzik el, amely nincs összhangban azzal, ahogyan szerintünk ki kellene fejezni, akkor szabadon beszélhetünk testvéreinkkel egyenként, és szeretetben megvitathatjuk, amíg a Mennyei Atya úgy nem tervezi, hogy tisztázza a kérdést egyik vagy másik

számára. Mindenesetre nem szabad erőszakot alkalmazni a gondolkodás pontos egyezésének elérésére, hanem, ahogy a Biblia kijelenti, "mindenki legyen teljesen meggyőződve a maga gondolkodásában". Róma 14:5

A legkorábbi újszövetségi idők óta az Úr népének gyülekezetei különböző helyeken jöttek létre. A Szentírás iránymutatást ad e csoportok létrehozására. (1Timóteus 3:1-7; Titus 1:5-9; 1Péter 5:1-3) A szolgálatot teljesítőket, legyenek azok vének vagy diakónusok, az egyházközség szavazatával választják meg a szolgálati tisztségekre. Mint ilyen, a gyülekezetet magasabb tekintélyként és az isteni akarat jelzőjeként helyezi előtérbe. Amennyiben az osztály megítélése bizonyos irányelvek vagy gyakorlatok tekintetében eltér a vénségtől, a vénnek alá kell vetnie magát az osztály akaratának, amennyiben ez csak az eklézsia preferenciájának kérdése, szemben az alapvető tanítással kapcsolatos kérdésekkel, erkölcsi kérdésekkel vagy lelkiismeretének megsértésével. Másrészt, és az eklézsia bizalmát élvező vének kiválasztásának felelősségével összhangban, az Úr felülbírált, így , hogy a gyülekezet szavazatával egy konkrét személyt választottak. Ezért az egész csoportnak kötelessége lenne támogatni és bátorítani a véneket, amennyiben észreveszik, hogy

június 2025

igyekszik megismerni és hűségesen teljesíteni az Úr akaratát.

A Party Spirit

Kerülni kell a rivalizálás szellemét vagy a pártoskodást Krisztus testének tagjai között. Az 1Korinthus 1:10-13-ban olvassuk: "Arra kérek benneteket, kedves testvéreim, a mi Urunk Jézus Krisztus hatalmával, hogy éljeteek egymással összhangban. Ne legyenek széthúzások a gyülekezetben. Inkább legyetek egy véleményen, egy gondolatban és célban egyesülve. Mert a Chloé házának néhány tagja beszámolt nekem a ti veszekedéseitekről, kedves testvéreim. Néhányan közületek azt mondják: "Én Pál követője vagyok". Mások azt mondják: 'Én Apollóst követem', vagy 'Én Pétert követem', vagy 'Én csak Krisztust követem'. Krisztus frakciókra oszlott? Engem, Pált, értetek feszítettek keresztre? Megkeresztelkedett-e valamelyikőtök Pál nevében?" Az Isten népe közötti megosztottságnak komoly aggodalomra kell okot adnia, különösen akkor, ha nyomást gyakorolnak arra, hogy megakadályozzák a más keresztényekkel való közösség lehetőségét, akiket mi Lélekkel születettnek tartunk.

Természetesen lehetnek nagyon is jogos okai annak, hogy az Úr népe között néha szükség van a fizikai elkülönülésre. Mindazonáltal, amennyiben egymást testvéreként ismerjük el Krisztus testében, nem szabad, hogy a szektás szellem megnyilvánuljon. Ha ember alkotta korlátokat hozunk létre, amelyek nem szentírási felhatalmazással rendelkeznek, és úgy gondoljuk, hogy egyes testvérek kisebb különbségek miatt méltatlanok a közösségünkre, akkor fennáll a veszélye annak, hogy olyan szellemet gyakorlunk, amely ellentétes a test egységéről szóló tanítással. Egy ilyen szellem a közösségünkben az Isten akaratával való egyetértés nyilvánvaló hiányát mutatná. Zsoltárok 133:1-3; Efézus 4:1-3,15,16; Filippi 2:3.

Bálványok

A fentiekkel szorosan összefügg az a lehetőség, hogy bálványokat hozunk létre a szolgálatban lévő vezetőinkből. A Jelenések 19:10-ben ez áll: "Leborultam a lábaihoz, hogy imádjam őt, de ő azt mondta: Nem, ne imádj engem. Én Isten szolgája vagyok, akárcsak te és a testvéreid, akik bizonyosságot tesznek a Jézusba vetett hitükről. Csak Istent imádjátok. Mert a prófétaság lényege az, hogy világos tanúságot tegyünk Jézusról." Felmerült, hogy János apostol ebben az összefüggésben Krisztus június 2025

testének hívő tagjait képviseli, különösen a oldalon, abban az időben, amelyben jelenleg élünk. Ezt a gondolatot továbbvive, figyelmeztetnénk, hogy ne imádjuk azokat, akik esetleg közreműködnek abban, hogy Isten Igazságával táplálkozzunk. Értékelnünk kell mindazok hűségese erőfeszítéseit, akik az Úr szolgálatában tevékenykednek, de nem szabad őket az imádat bálványai közé helyezni. Róma 1:25

Úgy tűnik, ugyanez a gondolat Pál apostol szavaiban is megtalálható: "Ne hagyjátok, hogy bárki, aki hamis alázatban és az angyalok imáadásában gyönyörködik, kizárjon benneteket. Az ilyen ember is sokat fecseg arról, amit látott; lelketlen elméje által üres elképzelésekkel felfuvalkodott." (Kolossé 2:18) Az indokolatlan hódolat adása azoknak, akik szolgálnak, olyan helytelen szellemiség, amellyel tisztában kell lennünk, és nincs összhangban Isten akaratával a keresztény ember számára. Nem szabad támogatnunk az ilyen hozzáállást, bár el kell ismernünk és el kell ismernünk mindazokat, akik hűségesen szolgálnak Isten szolgálatában.

Társadalmi nyomás

Ami a világból érkező nyomást illeti, amely a világ normáinak megfelel, sok olyan hatás van, amely a

testünknek tetszene, de megakadályozhat bennünket abban, hogy Isten akaratának engedelmeskedjünk. Éppen ezért olvassuk: "A mennyei dolgokat tartsátok szem előtt, ne pedig a földi dolgokat. Mert meghaltatok, és életetek el van rejtve Krisztussal együtt az Istenben". (Kolossé 3:2,3). A kultúrával, a kikapcsolódással és a hobbival kapcsolatos sok olyan tevékenység, amely nem bűnös, a testnek tetszik. A keresztény szabadság megbecsülése arra emlékeztet bennünket, hogy ellentétben bizonyos tilalmakkal, amelyeket Izrael népének a törvényszövetség alatt adtak, az Újszövetségben nem találunk sok "ne tedd" tilalmat, ami a hívők viselkedését illeti. Ezért arra vágyunk, hogy szívünkben teljesítsük a szeretet törvényének és az igazságosság törvényének szellemét, ahogyan azt Isten akarata számunkra jelzi.

Bár a keresztény szabadság nem engedi meg, hogy bárki is szabályokat állítson fel egymás számára, ez nem jelenti azt sem, hogy következmények nélkül azt tehetünk, amit akarunk. Ezért lényeges, hogy szentírási útmutatásokat keressünk, amelyek segítenek meghatározni, hogy a különböző törekvések milyen mértékben elégítik ki a testet, vagy összhangban vannak az áldozatvállalás és a megszentelt élet szellemével. Ha egyéni vizsgálat után úgy találjuk, hogy egy adott tevékenység építő,

június 2025

nemesítő és a Mennyei Atyát dicsőítő, akkor a lehető legnagyobb mértékben részt kell vennünk benne. Ha viszont úgy tűnik, hogy nincs lelki értéke, akkor még egy ilyen jó dolgot is az áldozat oltárára kívánhatunk helyezni.

Otthonaink

Egy másik terület, amelyet figyelembe kell vennünk, amikor alávetjük magunkat Isten akaratának, a lakóhelyünkkel kapcsolatos. Természetesen az Úr minden népének különbözőek a körülményei, és az anyagi források, amelyeknek a gondnokai lettünk, jelentősen eltérhetnek. Mindenkinek magának kell keresnie Isten vezetését ezen a területen, mint minden vállalkozásban. Azt azonban biztosan tudjuk, hogy a világban nagy hangsúlyt fektetnek arra, hogy divatos otthonunk legyen, gyakran a végtetekig.

Ilyen példákat valószínűleg végtelenül sokan tudnánk felsorolni, de mi feltesszük a kérdést: "Vajon az Úr népét is érintheti-e az otthonuk külseje és mérete miatti rendkívüli aggodalom?". Lehetséges racionalizálni azt, hogy jelenlegi lakóhelyünkön nagyszabású változtatásokat kell végrehajtanunk, nagy idő és költség árán, mert keresztény társainkat szeretnénk kényelmesen elhelyezni. Természetesen

senki sincs abban a helyzetben, hogy megítélje, mit tesz egy másik testvér vagy testvérnő ezen a vonalon. Azonban szükségünk lehet arra, hogy imádságban beszélgezzünk az Atyával arról, hogy az ilyen részvétel vagy tevékenység bármilyen módon elvonatkoztat-e az általunk kötött áldozati szövetségtől.

A munkahelyen

A munkánkat illetően néhányan közülünk nagyon nehéz és embert próbáló helyzetekben találhatják magukat, amelyek jelentős kellemetlenséget okoznak a testünknek. Aztán előfordulhat, hogy egy rendkívül kedvező munkalehetőség kínálkozik, de ez más munkarendben vagy távoli helyen történő munkavégzést igényel, aminek végső következménye a lelki közösségünk megszakadása lesz. Lehet, hogy bizonyos összejöveteleket most már rendszeresen ki kell hagynunk az új munkahelyi körülmények miatt. Az ilyen és ehhez hasonló döntések meghozatalakor az Úr akaratának keresésére és annak elfogadására kell hagyatkoznunk. Nem lehetséges, hogy a jelenlegi nehéz helyzetünket, amelynek a testünk alá van vetve, azért engedi meg, mert az Úr tudja, hogy szükségünk van néhány tapasztalatra, hogy

megtanítson minket a türelemre és a ráhagyatkozásra?

Másrészt egy lépés lehet az Úr akarata, mint amikor Fülöpöt a pusztába küldte, hogy tanúságot tegyen az etiópiai eunuchnak. (ApCsel 8:26-38) Mindenki tapasztalata ezen a vonalon természetesen a saját helyzetében egyedi. A Szentírás nem határoz meg kemény és gyors szabályokat ezen a vonalon, a kivétel az, hogy mindenkinek "gondoskodnia kell a sajátjáról". (1Timóteus 5:8) Ezen túlmenően a válaszokat, amelyek mindenkinek az egyéni körülményeire vonatkozhatnak, csak úgy lehet megtalálni, ha nagyon közel maradunk az Úrhoz.

Négy fontos lépés

Vegyük fontolóra ezt a négy fontos lépést, hogy elfogadjuk Isten akaratát az élettapasztalatokban.

1. Gyakran tanulmányozzuk személyesen Isten Igéjét. (2Timóteus 2:15) Mivel elköteleztük magunkat, hogy a Mester talpkövetői legyünk, elengedhetetlen, hogy időt szakítsunk a Szentírás rendszeres kutatására, hogy az Atya akaratát és vezetését keressük életünkben, és megismerjük azokat az isteni elveket, amelyeket magatartásunkban alkalmazhatunk. Ha Isten

valóban az első az életünkben, akkor úgy kell rendeznünk az időbeosztásunkat, hogy tudjunk vele beszélgetni, és megkapjuk az erőt, amelyet ő akar adni nekünk.

2. Támogassuk a helyi egyházunkat a rendszeres látogatással és a közösségben és tanulmányokban való részvétellel. Nagyon jól ismerjük azt a figyelmeztetést, hogy "ne hagyjuk el az egybegyűlést", és ezt az elrendezést fontos eszközként kell értékelnünk, hogy a Mennyei Atyától útmutatást kapjunk. (Zsidókhöz 10:25) Az ilyen összejövetel ebben a környezetben többek között elősegíti azt a fajta együttlétet, amely lehetővé teszi, hogy egymás hozzájárulása mindannyiunk kölcsönös szellemi megerősödését és épülését szolgálja, ha helyesen gyakoroljuk. Arról értesülünk, hogy "minden egyesület ellát", és amint találkozunk a közvetlen közösségünkhöz tartozókkal és másokkal a testvériség tagjai közül, amint lehetőségünk van rá, meg fogunk őrizkedni az önfelmagasztalás szellemétől. Efézus 4:16

3. Élj áldozatos életet. Minél nagyobb fokú az önmegtagadásunk, annál kevésbé leszünk kitéve a sóvárgó szellemnek, amellyel az Ellenfél csapdába akar ejteni bennünket, és ezért annál könnyebben fogunk belenyugodni Isten akaratába. "A test

kívánsága, a szemek kívánsága és az élet kevélysége" mind olyan akadályok, amelyeket a Szentlélek befolyása és a Mennyei Atyának való engedelmesség révén le lehet és le is kell győzni, azáltal, hogy arra törekszünk, hogy úgy járjunk, ahogyan a Mesterünk járt. 1 János 2:16

4. Foglalkozzunk gyakori, koncentrált imádsággal. Ha életünk személyes vizsgálata során azt tapasztaljuk, hogy Isten igéjével ellentétben valamilyen bálványt emeltünk a szívünkben, vigasztalást nyerhetünk az olyan szövegekből, mint az 1Jn 1:9. "Ha megvalljuk bűneinket, hűséges és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól". Így látjuk, hogy kíválságunk a kegyelem trónjához fordulni tisztulásért és segítségért azokkal a dolgokkal kapcsolatban, amelyeket teszünk, és amelyek nem tetszenek az Úrnak, különösen azokban az esetekben, amikor nem vetettük alá magunkat az ő akaratának. Továbbá, ha nagyon érzékenyek vagyunk az igazságosság és az Istennek való tetszés iránt, még akkor is, ha nem vagyunk tudatában bizonyos meggondolatlanságoknak, szívünk imája olyan lesz, mint a következő: "Őrizd meg szolgádat az akaratlagos bűnöktől is, ne uralkodjanak rajtam; akkor feddhetetlen leszek, és

ártatlan leszek a nagy vétektől. Legyen kedves előtted, Uram, erőm és megváltóm, az én számnak szava és szívemnek elmélkedése". Zsoltárok 19:13,14

Ha belegondolunk, hogy az isteni család tagjává lettünk elhívva, ennek olyan mértékű tiszteletre kell készítenie bennünket, hogy mindent megteszünk, hogy kedvében járjunk, hogy tiszteljük és megszenteljük a nevét. Valóban: "Az Úr tiszteletteljes féelme a bölcsesség kezdete; jó értelemmel és tanítható szívvel rendelkeznek mindazok, akik az Úr akaratát teljesítik". Zsoltárok 111:10